

نامه سرگشادهی اعتراضی فوروم دمکراتیک ایرانیان به پارلمان اروپا

Mainz, den 26.03.2020

حضور محترم جناب آقای داوید ماریا ساسولی

با کمال تاسف باید گفت که دستگاه اطلاعاتی رژیم ایران یک تصویر غلط از گسترش ویروس کرونا در ایران به افکار عمومی منتقل نموده است. ما میدانیم که دقیقا در حال حاضر انهم زمانی که پزشکان بدون مرز برای مردم ایران فعالانه می توانستند حرکت کنند، از سوی مسئولین ایران دست رد بر سینه آنان زده شد و از آنها خواسته شد هیچ اقدامی انجام ندهند. رژیم ایران و سیستم موجود در ایران این را نمی خواهد، زیرا آنها از اطلاعات درست در باره هماهنگی و عدم وجود مراقبت های لازم ووو ترس دارند.

جناب آقای ساسولی

با کمال تاسف ما اطلاع یافتیم که شما 20 میلیون یورو به رژیم ایران بعنوان هدیه کمک نموده اید. انهم در شرایطی که مردم ایران با اپیدمی ویروس کرونا در رنج فراوان بسر می برند و رژیم تلاش می کند از خود چهره ای قابل قبول نشان دهد. مردم ایران نیازی مبرم به پشتیبانی دارند و نه رژیم جمهوری اسلامی.

جمهوری اسلامی تلاش می کند تا مردم ایران را تا میتواند تحت فشار قرار دهد و سرکوب کند. لذا سپردن کمک های نقدی به این رژیم هیچ رابطه ای با کمک های بشردوستانه به مردم ایران ندارد. کمک های بشر دوستانه به مفهوم حمایت و کمک فوری و مستقیم به جامعه و بیمارستانهاست.

کمک بشردوستانه یعنی با صدای رسا آزادی همه زندانیان سیاسی را خواستار شد. کسانی که هیچ جرمی ندارند جز اینکه خواهان آزادی و دمکراسی هستند.

جناب آقای پرزیدنت

ما از شما می خواهیم هر کاری از دستتان بر می آید برای آزادی زندانیان سیاسی ایران انجام دهید. اجازه ندهید کمک های بشردوستانه تبدیل به ابزاری سیاسی شوند. زیرا رژیم ایران هر نوعی از کمک و یاری را بعنوان مشتی بر علیه مردم ایران بکار گرفته ومی گیرد.

ما عمیقا متاسفیم، حال که احتیاجات پزشکی زیر سؤال رفته است و پزشکان بدون مرز دست رد بسینه شان خورده است، همزمان رژیم ایران 20 میلیون یورو کمک نقدی دریافت می کند.

این مسئله در واقعیت ادامه همان سیاست " دیالوگ انتقادی " با رژیم ایران است. اگر شما به پیمانهای سازمان جهانی حقوق بشر پایبندید، اولین قدم آزادی زندانیان سیاسی خواهد بود که در شرایط کنونی زیر شدید ترین فشار ها قرار گرفته اند و دولت ایران به هیچ وجه دنبال یک راه حل نیست.

بیمارستانهای ایران شدیداً از کمبود و حتی نبود ابزارهای لازم پزشکی و مراقبتی در رنجند و دقیقاً رژیم ایران به همین دلیل تلاش دارد تعداد مبتلایان و کشته شدگان را مخفی نماید. به این معنی که ویروس کرونا یک مانور سیاسی برای رژیم ایران شده است.

دومین موج گسترش ویروس کرونا بخاطر اطلاعات غلط و ناصحیح در حال جریان است. در گزارش هایی که بدست ما می رسند، بروشنی می بینیم که گسترش بی حد این ویروس نتیجه رفتار غلط رژیم ایران است.

با احترام فراوان

از سوی فوروم دمکراتیک ایرانیان شهر ماینز

بهروز اسدی

i.A. Behrouz Asadi

Demokratische Forum der Iraner

C/0 Initiativausschuss für Migrationspolitik in RLP ,

Albert-Schweitzer-Str 113-115 in 55128 Mainz

نوشتہی جدید اَلَن بَدیو: دربارہی وضعیتِ اپیدمی

“... ..
... ..
... ..
... ..”

[برای خواندن نوشته به زبان فرانسه در این جا کلیک کنید](#)

[برای خواندن نوشته به زبان انگلیسی در این جا کلیک کنید](#)

سال کرونومی

حسن بهگر

سال کرونومی می گویم مثل سال وبایی و طاعون. بلایی است که برای همه جهان رسیده ولی برای کشور بلادیده ما همین یکی کم بود تا تراژدی این ملت اسیر را کامل کند.

بحران های ناشی از بلایای طبیعی یا حملات تروریستی ، شیوع بیماری و... برای هرکشوری رخ می دهد. اینها حوادث غیر مترقبه ای است که معمولاً کسی انتظارشان را ندارد، ولی چون مسأله مرگ و زندگی شهروندان مطرح است، نمونه ی خوبی است از میزان درک مسئولیت حاکمان و شیوه ی مملکتداری آنها. حتی این بلا هم ملایان را از رفتار همیشگیشان منحرف نکرده است. هنوز در بوق خرافات می دمند و هنوز سعی می کنند تقصیرها را گردن هم بیندازند و مردم هم متوجه عدم صداقت رژیم هستند که دروغگویی اش اظهارمن الشمس است و هر مسئول بی مسئولیتی یک چیزی می گوید.

تأخیر در خبرسانی بموقع بیماری کرونا و پیشگیری از شیوع آن و ناتوانی در رساندن کمک های اولیه موجب خشم شدید مردم شده. ولی حکام، درکمال بی غیرتی، چون ناتوان از مدیریت هستند، فقط برای کفن و دفن مرده ها فتوا صادر می کنند. یعنی همان چیزهایی که در حوزه یاد گرفته اند. بی کفایتی و بی لیاقتی رژیم مسخره عالم شده و بی آبرویی گردن همه ی ایرانیان را گرفته.

آنچه که در کشورهایی که حساب و کتاب سرشان می شود و زندگی شهروندانشان برایشان ارزش دارد، دیده ایم اینست که در این مواقع یک تیم بحران درست می کنند و یک روابط عمومی که به مردم پاسخ بگویند و مردم را بسیج کنند و همیاری آنان را جلب نمایند. خبرسانی باید از یک منبع مورد اطمینان پخش شود تا شایعات مردم را بیشتر نترسانند. ولی طبق معمول حکومتی که توتالیتراست فقط در سرکوب همه وسایل را به کار می گیرد ولی در سایر امور درمانده است. بازار شایعات داغ است و هرکسی طبابت میکند و یک نسخه ای می نویسد و مردم بیچاره به هر چه دستشان برسد برای نجات جانشان متوسل می شوند. حکایت ملانصرالدین است که به زنش خرجی و نان و غذا نمی داد ولی او را روزانه مرتب کتک می زد. وقتی همسایگان به او اعتراض کردند که ملا این چه حرکتی است ، می گفت اگر او را کتک نزنم چه جوری ثابت کنم که من شوهر او هستم.

سرعت عمل در مواقع بحرانی حرف اول را می زند. ولی وقتی طائب رئیس اطلاعات سپاه خبر رسانی را دو هفته محض بهره گیری سیاسی به تعویق می اندازد تا خللی در انتخابات و تظاهرات 22 بهمن وارد نیاید، اوضاع از کنترل خارج می شود و عمق نادانی و نفهمی مدیران کشور به نمایش درمی آید.

این بار تفاوتی که ایران با سایر جوامع پیدا کرده، افرون بر داشتن یک دولت نالایق و سرکوبگر، نوعی بی قیدی نیز هست که همه جا را گرفته. مردمی که همواره با بحران زیسته اند، نومیدانه مرگ را هم به مسخره گرفته اند و در حقیقت از شدت نومیدی به استقبال مرگ شتافته اند. در جایی که صحبت از قرنطینه است، مردم اقدام به مسافرت می کنند گویی به زبان بی زبانی می گویند ای مرگ بیا که زندگی ما را کشت!

حاکمان باید سیاست مشخص و استراتژی معینی داشته باشند که دیگران را موظف به تبعیت از آن بکنند و متخلفین را مجازات کنند. ولی در این بحران بقدری آشفتگی وجود دارد که حکومت تا این ساعت نتوانسته است بر دستپاچگی غلبه کند و مراکز متعدد تصمیم گیری بر این مشکلات افزوده است. با وجودی که در چند شهر مانند گیلان و قم وضع فوق العاده و بالاتر از قرمز گزارش می شود هنوز قرنطینه ای در کار نیست.

حکومت ها معمولاً در این مواقع فرصتی می یابند تا مشروعیتی از مردم کسب کنند ولی برای حکومتی سرکوبگر که همین چندی پیش کشتار آبانماه را بر جنایات قبلی افزوده این سهل انگاری و بی مسئولیتی که منجر به کشتار هموطنان ما شده از یاد کسی نخواهد رفت و سرانجام کتاب سراسر ننگ زندگی ننگین این رژیم را خواهد بست.

حسن بهگر

چهارشنبه - 21 اسفند 1398

2020-03-11

برگرفته از سایت www.iranliberal.com

مقابله با ویروس کرونا: آنچه در لنگرود بعنوان یک تجربه دیده شد و به بار نشست! مردم متشکل همه چیز؛ مردم متفرق هیچ چیز!

امیر جواهری لنگرودی

سنت ایجاد "کمیته‌های محلات" در مقاطع گوناگون و مشارکت دادن و خود یاری در مردم لنگرود همواره وجود داشته است. که بازپرداختن به یکایک آن تجربه‌ها را که جوانان هر محل نقش تعیین کننده و بسزایی در آن داشته و دارند به وقت دیگری وامی‌گذاریم.

اینبار شیوع بیماری کرونا و پخشش در شهر به دلیل بی توجهی حاکمان و مسئولین بی کفایت شهری، چنان وسعتی به خود گرفت که بار دیگر جوانان با تجربۀ شهر لنگرود آستین بالا زدند و همگام شدند تا اندکی فشارهای وارده بر کادر زحمتکش درمانی «بیمارستان امینی» یگانه بیمارستان شهر را کاسته و به آنان یاری رسانند. این بیمارستان تا حال ۱۲۰ نفر را در خود جای داده است.

مانند دفعات پیشین، جرقۀ این همیاری را "کافه لنگرودی" ها زد. دوستان هم عهد این کافه برآن بودند و طی یادداشتی اهالی پست فیس بوکی کافه و روابط پیرامونی‌شان را مخاطب قرار دادند و نوشتند: «امید به سلامت بودن تک تک دوستان در این روزهای سخت و جانکاه؛ تنها امید باقی مانده همفکری و یاری رساندن به همدیگر است. تصور عمق فاجعه برای همه ممکن است قابل درک نباشد چون در میدان فاجعه قرار ندارید، ولی ما که از نزدیک شاهد بسیاری از مشکلات و نارسایی‌ها و آنهم بر اثر ناکار آمدی‌ها و تبلیغات بیهوده که هم در

اثر تحجر نصیب ملت شده بسادگی از بین رفتنی نیست. اکنون در حال اقداماتی هستند که باید زودتر انجام می‌گرفت ولی هنوز هم دیر نیست، ماهی را هر وقت از آب بگیری تازه است ما خود باید پیشگام حل مشکلات ایجاد شده باشیم. پس همگام شویم تا اندکی از فشارهای وارده بر گروه درمانی زحمتکش بکاهیم؛ همراهی و همیاری و هر نوع کمک شما می‌تواند اندکی از رنج‌های حاصل جامعه بکاهد. من کسی نیستم که توصیه کنم ولی خواهش دارم در این روزهای سخت یاورهم باشیم.»

آنگاه که آدمی چنین همت و فرزاندگی جمعی را در برابر ناکارآمدی دولت و حاکمیت سیاسی کشور و در سطح شهرستان یا بی‌عملی لاهوتی، عضو ورشکسته مجلس شورای اسلامی از لنگرود، شهردار، رئیس شورای شهر، فرماندار و معاون سیاسی امنیتی‌اش، و حتی مدیر مرکز بهداشت شهرستان می‌بیند درمی‌یابد که تنها این جوانان جسور و خوش فکر و مردم دوست شهرند که با تکیه بر خود مدیریتی و خودگردان، می‌توانند به یاری هم بشتابند و در این پوییش وسیع و عظیم اجتماعی شرکت کنند.

من که از فرسنگها راه به این خویشتنداری و تحول طلبی جوانان می‌نگرم و همگامی و همیاری آنان را می‌بینم، در دل خیل خبرهای بس اسفبار، همواره مشعوف و خوشحال می‌شوم.

این جمع بر خود نام «کار گروه سفیران زندگی به بیمارستان امینی» که از مدتی پیش به یگانه محل جا به جایی بیماران کرونایی بدل شده و من تا به امروز طی یادداشت هایی چند، وضعیت آنجا را در پستم تشریح کرده ام، نهاده‌اند.

امروز در سطح شبکه‌های مجازی این خبر بازتاب یافته است: «در این میان نظام پرستاری شرق گیلان فراخوان داد بیمارستان‌ها به ماسک، لباس و تجهیزات حفاظتی نیاز فوری دارند و از مردم درخواست کمک کرد». در دل این فراخوان، جوانان هوشیار و مسئول لنگرودی با ایجاد «کارگروه همیاری» به جمع آوری پول از خود مردم شریف شهر برای خرید وسایل لازم و ضروری از قبیل: دستکش، ژل و بطری‌های آب اقدام کرده‌اند. این عمل سریع ایجاد «کارگروه سفیران زندگی به بیمارستان امینی» و کارکرد مثبت آن به دور از شحنه و شیخ، نشان داد که چگونه می‌توان از ظرفیت‌های مستقل مردم و ساکنین شهری که زینفعان واقعی آنند بهره گرفت و یاری رسان مردم در این شرایط دشوار بود.

آنچه تا به امروز بازتاب یافته، نشان می‌دهد که مردم در برخی شهرها و نقاط روستایی به شکل خود جوش و با بهره‌گیری از تجربیات خود مدیریتی دوران‌های سخت را پشت سر گذاشته؛ امکانات و منابع برای تهیه گان و ماسک و دستکش و...، آنهم از بازار سیاهی که دلان سپاه و عوامل خود ساختن آنها که در گسترش این ویرانی سهم اند، ایجاد کرده‌اند، فراهم می‌کنند.

قابل ذکر است که در دل گزارشات محلی شهر لنگرود بسیاری از مردم معترفند که پرستاران و کارکنان بیمارستان امینی، برای دسترسی به امکانات ساده اولیه مثل دستکش یکبار مصرف هم مشکلات جدی دارند.

حالا گزارشهای بیشتر و متفاوتی، منتشر میشود که نشان میدهد شرایط افرادی در تبلیغات نهادهای امنیتی حکومت تحت عنوان «سربازان سلامت» و در خط مقدم مطرح میشوند هم تاریخ مصرف دارند. حکومت این سربازان را بی تفنگ رها کرده است. آیا جنگ بی اسلحه و فرستادن افراد روی مین قرار است چون دوبار □ تاریخ تکرار شود؟! تا حکومتیان نشان افتخار بعدی را نصیب خود نمایند.

اما فارغ از آن تبلیغات مبتذل و پوچ، آنچه اهمیت دارد گسترش «کارگروه(ها)» و «کمیته‌های محلات» در سطح شهرستان لنگرود و روستاهای اطراف آن است تا به یاری مردمی که در سنین بالا امکان بهره‌گیری از خدمات بهداشتی متمرکز در بیمارستان مرکز شهر را ندارند، بر خیزند و در سم پاشی و نظافت عمومی محلات و حتی خرید ارزاق عمومی برای آنان یاری رسان باشند.

آخرین نکته؛ دوری‌گزینی از ایجاد تفرقه، دو دستگی، رعایت کامل بهداشت و سلامتی اعضای کارگروه‌ها، سرویس‌رسانی مسئولانه به مردم کوچه و محله، مردم نجیب و مظلومی که ممکن است از نیازشان چیزی نگویند، اما امروز سخت نیازمندند؛ نه صاحبان قدرت و ثروت و مال اندوزان و شکم‌چران‌های وابسته به حکومت و نهادهای نظامی و امنیتی.

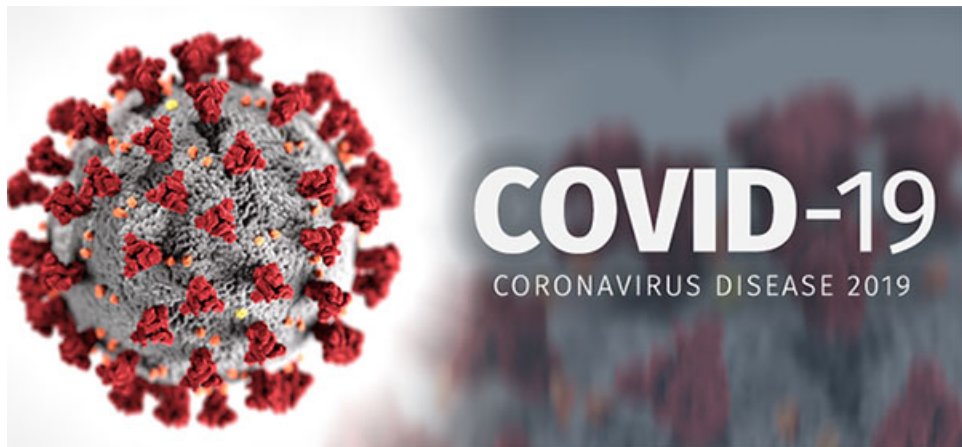
باید اضافه کنم؛ چه حد دلگرم‌کننده است حضور این انسان‌های شریف که مهربانی و عشق را به وقت نداری با آدم تقسیم می‌کنند. جامعه شهری ما باید سعادت‌مند جلوه نماید که اینگونه جوانان را در خود پرورانده است که در چنین هنگامه‌ی نا بهنگامی درب یکایک خانه‌ها را به صدا در می‌آورند و به نیازمندی‌های مردم پاسخ مثبت می‌دهند... چنین جامعه‌ای در برابر سردمداران غیر مسئولش همواره سرفراز باقی می‌ماند. درود بر آنانی که اینگونه عشق و دوستی را بر جامعه ما در برابر بیداد زمانه ارزانی می‌دارند

باید آوای بلند و سرفراز این «کارگروه‌ها» و «کمیته‌های محلات» را شعار راه خود قرار دهیم و با به‌دست گرفتن ابتکار عمل و خود مدیریتی، در هر شهرستان و استان دیگر کشورمان به ایجاد آن همت گماریم!

شنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۸ برابر با ۰۷ مارس ۲۰۲۰

[/http://karegari.com](http://karegari.com)

منشاء کورونا و ویروس کجاست؟

علیه اپیدمی جهانی بیماری، اکولوژی

سونیا شاه *Sonia Shah

ترجمه بهروز عارفی

حتی در قرن بیست و یکم، چینی ها درمان های قدیمی را بهترین وسیله مبارزه با اپیدمی بیماری کورونا و ویروس می دانند. صدها هزار نفر از محدودیت رفت و آمد رنج می برند. آیا زمان آن نرسیده است که بپرسیم چرا این چنین همه گیری های سراسری با شتابی هرچه بیشتر از پی هم می آیند؟

آیا منشاء کورونا و ویروس، مورچه خوار پولک دار (پانگولین) است یا خُفاش؟ شاید هم یک مار، همان طوری که زمانی شایع شد و سپس تکذیبش کردند؟ معلوم نیست که کدام حیوان وحشی را به عنوان مقصر اصلی و منشاء این کورونا و ویروس خواهند شناخت، ویروسی که رسماً نام کوید-19 بر آن نهاده اند و چندصد میلیون نفر در دام آن گرفتار شده و یا در قرنطینه قرار گرفته و یا در پشت کمر بند های بهداشتی در چین و کشورهای دیگر سنگر گرفته اند. اگرچه حل این راز امری

حیاتی است، اما چنین گمانه زنی‌های مانع از این است که دریابیم آسیب‌پذیری فزاینده‌ی ما در مقابل همه‌گیری بیماری، ریشه‌ای بسیار ژرف‌تر دارد، یعنی ریشه در نابودی شتابنده محل زیست.

از سال 1940، صدها میکروب بیماری‌زا (پاتوژن) در منطقه‌های ظهور کرده یا تجدید حیات یافته‌اند که پیش از آن هرگز مشاهده نشده بودند. مثلاً ویروس ایدز (نقص ایمنی انسانی HIV)، ابولا Ebola در آفریقای باختری یا زیکا Zika در قاره آمریکا. اکثریت (قریب به 60 درصد) آن‌ها منشأ حیوانی دارند. منشأ برخی، حیوانات خانگی یا پرورشی است، اما منبع بیش از دو سوم آن‌ها حیوانات وحشی است.

حیوانات وحشی تقصیری ندارند. به رغم انتشار مقاله‌های که تلاش دارند به کمک عکس‌ها جانوران وحشی را نقطه عزیمت اپیدمی‌های ویرانگر نشان دهند (1)، نادرست است فکر کنیم که این حیوانات پُر از عوامل بیماری‌زای مرگبار برای مبتلا کردن ما هستند. در واقع، بخش عمده‌ای از این میکروب‌ها در کالبد این حیوان‌ها زندگی می‌کنند بدون این که آسیبی به آن‌ها برسانند. مسئله جای دیگری است: با جنگل زدائی، شهرسازی و صنعتی شدن لگام گسیخته، ما امکان کافی به این میکروب‌ها داده‌ایم تا به بدن انسان رسیده و با آن سازگار شوند.

نابودی محیط زیست نسل‌شماری از جانوران را به انقراض تهدید می‌کند (2)، از آن جمله آند گیاهان طبی و جانورانی که فهرست‌های داروئی همواره بر آن‌ها تکیه داشته‌است. جانورانی که از مهلکه جان سالم بدر می‌برند، چاره دیگری ندارند جز این که به فضاهای کوچکی روی آورند که ساخت و سازهای دست‌انسان برای زیست‌شان باقی گذاشته‌است. در نتیجه، احتمال فزاینده‌ای وجود دارد که آن‌ها مرتباً با انسان تماس نزدیک و مکرر داشته باشند و این تماس‌ها به میکروب‌ها امکان می‌دهد تا در کالبد ما وارد شده و در آن‌جا از عوامل خوش‌خیم به عوامل کشنده تبدیل شوند.

یکی از نمونه‌های بارز آن، بیماری ابولا است. بررسی‌هایی که در سال 2017 صورت گرفته، نشان می‌دهد که پیدایش این ویروس که منشأ آن چند نوع خفاش بود، در برخی منطقه‌های آفریقای مرکزی و باختری که قربانی نابودی جنگل‌ها بودند، بیشتر دیده شده‌است. هنگامی که جنگل را نابود می‌کنند، خفاش‌ها را مجبور می‌کنند که روی درختان باغچه‌ها و مزرعه‌های ما لانه بگذارند. در چنین صورتی، تصور

رخدادهای بعدی کار ساده ای ست: انسانی با خوردن میوه ای از درخت باغش، که پوشیده است از بزاق خفاش، آن را می بلعد یا با تلاش برای شکار و کُشتن این میهمان نا خواننده خود را در معرض میکرب هائی قرار می دهد که در نسج های حیوان خانه کرده اند. به این ترتیب است که میکرب های متعددی که در بدن خفاش ها وجود دارند ولی در بدن آن ها بی آزارند، امکان می یابند به میان جمعیت های انسانی رسوخ کنند. برای مثال می توان از ابولا و نیز نیپاه Nipah (از جمله در مالزی و بنگلادش) یا ماربورگ Marburg (مشخصا در آفریقای شرقی) نام برد. این پدیده را "گذار از مرز یک نوع به نوع دیگر" می نامند. تولید مثل این پدیده هر قدر هم کم باشد، باز هم به میکرب های بدن حیوان امکان خواهد داد تا با ارگانیزم بدن ما سازگار شده، به حدی تحول یابند که عاقبت پاتوژن (بیماری زا) گردند.

همین استدلال در مورد بیماری هائی که از طریق نیش پشه ها سرایت می کنند، نیز صادق است، زیرا بین جنگل زدائی و بروز اپیدمی ها، ارتباط وجود دارد (3). البته در این جا بیشتر با دگرگونی میکرب ها روبرو هستیم تا از دست دادن محل زیست. با قطع درختان، لایه های برگ های خشک و ریشه ها نیز از بین می روند. آب و رسوبات آسان تر بر روی این خاک بی برگ و آفتاب زده جاری شده، چاله های آب درست می کنند که برای بازتولید پشه های حامل مالاریا مناسب است. پژوهشی که در 12 کشور انجام شده، نشان می دهد که انواع پشه های حامل عامل های پاتوژن انسانی در ناحیه های بی درخت دو برابر جنگل های دست نخورده است.

خطر دامپروری صنعتی

نابودی محل زیست همچنین با تغییر تعداد انواع جانوران کنش نشان می دهد که نتیجه ی آن، افزایش خطر پخش عامل بیماری زاست. مثالی بزنیم: ویروس "نیل غربی" که پرندگان مهاجر به آمریکای شمالی منتقل کرده اند. در پنجاه سال گذشته، در اثر از بین رفتن محل زیست و خرابی های دیگر، موجب شده که جمعیت پرندگان 24 درصد کاهش یابد. (4) اما، آثار این دگرگونی ها بر روی همه نوع های جانوران یکسان نبوده است. پرندگان موسوم به "متخصص" (که خاص یک محل زیست هستند) مثل دارکوب و یلوه بیشتر از پرندگانی که در مکان های مختلف زندگی می کنند، "عمومی" مثل سینه سرخ و کلاغ آسیب دیده اند. اگر پرندگان دسته نخست، ناقلان نامناسبی برای ویروس نیل غربی هستند، برعکس دسته دوم، ناقلان بسیار خوبی هستند. لذا این ویروس

در بین پرندگان خانگی منطقه به شدت حضور دارند، بنابر این احتمال فزاینده ای وجود دارد که پشه ای پرنده، بیماری را نیش بزند و سپس میکرب را با نیش زدن به انسان منتقل کند. (5)

همان پدیده را در مورد بیماری هائی می بینیم که ناقل آن ها کَنَرِه ها هستند. برنامه توسعه شهری با پیشروی و نابودی تدریجی جنگل ها در آمریکای شمال-شرقی، جانورانی مثل ساریگ [نوعی جانور کیسه دار] را، که در تنظیم جمعیت کنه ها نقش داشت، از آن مناطق راندند، در نتیجه جانورانی که در این زمینه کمتر موثر بودند، نظیر موش های پنجه سفید و گوزن ها زاد و ولدشان زیاد شد. نتیجه این شد که، بیماری هائی که کنه ها ناقلش هستند، آسان تر سرایت می کنند. در بین این بیماری ها می توان از بیماری لایم Lyme نام برد که در سال 1975 در ایالات متحده برای نخستین بار دیده شد و در جریان بیست سال گذشته، هفت عامل جدید بیماری را که کنه ها ناقلش هستند، شناسائی شده است (6).

فقط نابودی محل زیست حیوانات نیست که خطر ظهور بیماری ها را تشدید می کند، بلکه شکل جایگزینی این محل زیست نیز در این پدیده تاثیر دارد. انسان، برای ارضاء حرص گوشت خواری خود، جنگل های زمینی به وسعت افریقا را یکسره قطع کرده است (7) تا دام گوشتی [برای ارسال به کشتارگاه] پرورش داده و علوفه آن ها را تهیه کند. از میان آنان، برخی راه تجارت غیرقانونی در پیش گرفته، آن ها را در بازارهای حیوانات زنده (WET MARKETS) به فروش می رساند. در این بازارها، حیواناتی که معمولاً در طبیعت مجاورهمدیگر قرار نمی گیرند، در کنار هم قرار داده می شوند و میکرب ها به سادگی می توانند از یک جانور به دیگری انتقال پیدا کنند. این نوع توسعه که در سال 2002-2003 موجب شیوع کروناویروس مسئول اپیدمی سندرم تنفسی شدید sras گردید، شاید منشاء کرونا ویروس ناشناخته ای باشد که امروزه را محاصره کرده است.

تعداد حیوانات درون سیستم دامپروری صنعتی که صدها هزار حیوان را روی هم انباشته اند تا به کشتارگاه اعزام کنند، بسیار بیش از این هاست: این شرایط ایده آل برای دگرگونی میکرب ها به عوامل پاتوژن مرگ زا است. برای مثال، ویروس های انفلوآنزای مرغی، که در بدن پرنده های شکاری آبی منزل گرفته بودند، در مزرعه های دربسته ی مملو از مرغ کشتار کردند. در چنین مراکزی این میکرب ها کُشنده تر و خطرناک تر شدند- روندی که چنان قابل پیش بینی بود که می شد در آزمایشگاه ها تجدید تولیدشان کرد. یکی از انواع این میکرب ها

H5N1 ، قابل انتقال به انسان است که موجب مرگ نیمی از افراد مبتلا گشت. در سال 2014، در آمریکای شمالی مجبور شدند ده ها میلیون مرغ [و دیگر پرنده های خانگی] را برای ریشه کن کردن انتشار یکی دیگر از انواع این یاخته های بنیادی [سلول های سوش] از بین ببرند (8).

کوه های تپاله دام ها ، بهترین محیط رشد را در اختیار میکرب های دارای منشأ حیوانی قرار می دهند تا موقعیت های دیگری برای ابتلای انسان فراهم کنند. چون میزان پس مانده های حیوانی بسیار بیشتر از آنست که با مصرف آن ها به صورت کود، جذب زمین های کشاورزی شوند، در نتیجه آن ها را در گودال های عایق بندی نشده تلنبار می کنند (که پناهگاهی است برای باکتری اشریشیا کولی E Coli). بیش از نیمی از حیواناتی که در دامپروری های در بسته ویژه پرورش گوشت چرب در امریکا نگهداری می شوند ناقل این میکرب اند، اما همچنان در بدن آن ها بی ضرباقتی می مانند (9). برعکس نزد انسان، میکرب ای کولی E.vcoli، موجب بروز اسهالی خونی و تب می گردد که ممکنست به نارسائی های کلیوی حاد منجرگردد. و چون ، کم اتفاق نمی افتد که مدفوع حیوانی در آب آشامیدنی و مواد غذایی ما نفوذ کند، هر سال، 90 هزار امریکائی مبتلا می شوند.

هرچند که این پدیده دگرگونی (موتاسیون) میکرب های حیوانی به صورت عامل بیماری زای انسانی در حال شتاب گیری است ، ولی تازگی ندارد. ظهور آن به دوران نوسنگی می رسد، زمانی که انسان شروع به نابودی محل های زیست وحشی کرد تا زمین کشاورزی ایجاد کرده و حیوانات را برای بارکشی اهلی کند. در مقابل، حیوانات به ما هدیه های مسمومی دادند: انسان ها سرخک و سل را از گاوها گرفتند، سیاه سرفه را از خوک و آنفلوانزا را از اردک ها.

در دوران فتوحات استعماری اروپائیان، این روند همچنان ادامه یافت. در کنگو، استعمارگران با ساختن راه آهن و شهرها امکان دادند تا Lentivirus ویروس های آهسته گستر موجود در بدن میمون ها (ماکاک ها)ی آن منطقه با بدن انسان سازگار شوند. در بنگال، بریتانیائی ها ناحیه های بسیار مرطوب سوندربن ها را به برنج زار تبدیل کردند، و موجب آسیب پذیری اهالی در برابر میکرب های آبی موجود در این آب های شور شدند. بیماری های همه گیری که این روش استعمارگران پدید آورد، هنوز هم مسئله روز است. لانتی ویروس ماکاک به ویروس ایدز تبدیل شد. باکتری های آبی سوندربن که با نام وبا شهرت یافت، تا کنون 7 اپیدمی همه گیر را موجب شده است. تازه ترین اپیدمی از این نوع ، در جزیره هائیتی رخ داده است.

خوشبختانه، از آن جا که ما قربانی بی عمل این روند نشدیم، کار زیادی برای کاهش خطر ظهور این میکرب‌های توانمند انجام دهیم. ما می‌توانیم از مکان‌های زیست وحشی حفاظت کنیم تا حیوانات میکروب خود را حفظ کرده و به ما منتقل نکنند. همان طور که جنبش One Health در این راه تلاش می‌کند. (10)

ما همچنین می‌توانیم اقداماتی برای مراقبت دقیق از محیط‌هایی که میکرب‌های جانوران امکان بسیاری برای تغییر و دگرگونی به عوامل پاتوژن انسانی را دارند، انجام دهیم. این کار را می‌توانیم با از بین بردن میکرب‌هایی که آمادگی سازگاری با ارگانیسم انسان را نشان می‌دهند، پیش از آن که اپیدمی به راه اندازند، انجام دهیم. این درست کاری است که پژوهشگران برنامه Predict به عهده دارند که آژانس آمریکا برای توسعه بین‌المللی Usaid اعتبارش را تامین می‌کرد. این پژوهشگران تا کنون بیش از نهمصد ویروس جدید را که به گسترش دخالت‌های انسان در کره زمین ارتباط مستقیم دارد شناسایی کرده‌اند، از آن جمله است سوش‌های کورونا و ویروس که قابل مقایسه با سویه‌های SRAS است که هنوز ناشناخته مانده بود. (11)

امروز، همه‌گیری اپیدمی جدیدی ما را تهدید می‌کند که علت آن فقط کوید-19 نیست. در ایالات متحده تلاش‌های دولت ترامپ در آزادگذاشتن دست صنایع معدن و استخراج و مجموعه صنایع از هر آئین نامه ای زیست بوم ما را بدتر و ناگزیر انتقال میکرب از حیوان به انسان را تقویت خواهد کرد. در عین حال، دولت آمریکا امکانات ما را برای شناسایی میکرب آینده، پیش از آن که به اپیدمی تبدیل شود، از بین می‌برد. از جمله در اکتبر 2019، دولت ترامپ تصمیم گرفت به فعالیت برنامه پردیکت پایان دهد. سرانجام، در اوایل فوریه 2020، این دولت اعلام کرد که قصد دارد کمک مالی به بودجه سازمان جهانی بهداشت را به میزان 53 درصد کاهش دهد.

همان طوری که لاری بریانی Larry Brilliant، اپیدمی‌شناس مولوگ بیان کرده، «پیدایش میکرب‌ها [ی جدید] اجتناب‌ناپذیر است، ولی نه اپیدمی‌ها». با وجود این، ما از اپیدمی‌های یادشده در امان خواهیم بود به شرطی که با اراده سیاست‌هایی را که موجب اختلال در وضع طبیعت و زندگی جانوران شده، تغییر دهیم.

* روزنامه نگار، نویسنده کتاب های Tracking Pandelic : Contagions. From Cholera to Ebola and Geyond, Sarah Crichton Books, New York, 2016

9

The next Great Migration : The Beauty and Terror of Life on the Move. Bloomsbury Publishing, London
که در ژوئن 2020 منتشر شده. متن حاضر در نشریه The Nation منتشر شده است.

** سویه یا سوش : «سویه میکربی ست که میکرب های دیگر از آن پدید آمده باشند» (صادق هدایت).

Cellule de souche, (به انگلیسی Stem cell) را به فارسی سلول های بنیادی یا یاخته بنیادی ترجمه کرده اند. سلول هائی با توانائی تقسیم بالا هستند که هنوز تقسیم نشده اند.

پاورقی ها :

Kai Kupferschmidt, « This bat species may be the source of – 1 the Ebola epidemic that killed more than 11000 people in West Africa ». Science Magazine, Washington, DC- Cambridge, january .24th, 2019

Jonathan Watts, « Habitat loss threatens all our future, – 2 .world leaders warned », The Gardian, Kondon, Nov. 29th, 2018

Katarina Zimmer, « Deforestation tied to changes in disease – 3 .dynamics », The Scientist, New York, 29 janvier 2019

Carl Zimmer, « Birds are vanishing from North America », – 4 .The New York Times, 19 septembre 2019

BirdLife International, « Diversity of birds buffer – 5 against West Nile virus », ScienceDaily, 6 mars 2009, www.sciencedaily.com

Lyme and other tickborne diseases increasing », Centers for » – 6

George Monbiot, « There's a population crisis all right. But – 7
.probably not the one you think », *The Guardian*, 19 novembre 2015

What you get when you mix chickens, China and climate » – 8
change », *The New York Times*, 5 février 2016. En France, la
grippe aviaire a touché les élevages durant l'hiver 2015-2016
et le ministère de l'agriculture estime qu'un risque existe
.cet hiver pour les volatiles en provenance de Pologne

Cristina Venegas-Vargas *et al.*, « Factors associated with – 9
Shiga toxin-producing *Escherichia coli* shedding by dairy and
beef cattle », *Applied and Environmental Microbiology*,
.vol. 82, n° 16, Washington, DC, août 2016

10 - همان جا .

What we've found », One Health Institute, » – 11
<https://ohi.sf.ucdavis.edu>

نامه به نخست وزیر سوئد ،
استفان لوفون ، در کمک رسانی به
ایران برای مقابله با بیماری
کرونا

احتراما

همانگونه که مطلع هستید شیوع ویروس کرونا در جهان رو به گسترش است. طبق نظر کارشناسان برای مهار آن راهی نیست جز همکاری همه صاحبان قدرت و البته مردم انسان دوست جهان.

متأسفانه ایران یکی از کشورهایی است که این ویروس خیلی زود و با سرعت در آن گسترش یافته است. مردم ایران به دلیل تماس گسترده با سایر نقاط جهان، هم خود روزمره به این ویروس مبتلا می شوند و هم ناخواسته باعث انتقال آن به سایر کشورها می گردند.

تحریم ایران و ناکارآمدی دولتمردان آن، مردم بی دفاع ایران را با امکانات بسیار محدود در معرض بروز یک فاجعه انسانی قرار داده است. لطفا فراموش نفرمائید که ایزوله کردن ایران، به دامنه بحران می افزاید و در این میان مردم هستند که قربانی می شوند.

اتحادیه سراسری ایرانیان مقیم سوئد با پرهیز از اختلافات سیاسی و بر مبنای منشور جهانی حقوق بشر از شما، به عنوان نماینده مردم انسان دوست سوئد انتظار دارد، در این شرایط حساس در حمایت از مردم ایران بکوشید و با ارسال کمک های مادی و معنوی، مثل تماس های کارشناسی، ارائه وسائل ضروری پزشکی از شیوع این بیماری جلوگیری نمائید.

خرسند می شویم جامعه ایرانیان مقیم سوئد را از اقدامات خود مطلع نمائید.

با پیام های دوستانه

هیئت مدیره اتحادیه سراسری ایرانیان مقیم سوئد

نامه سرگشاده به جناب آقای تدروس آدهانوم رئیس سازمان بهداشت جهانی

از سوی فوروم دمکراتیک شهر ماینس

بهروز اسدی

ماینس 11.03.2020

خدمت جناب آقای دکتر تدروس آدهانوم، رئیس سازمان بهداشت جهانی

بدنبال نامه سرگشاده ای که در تاریخ 05.03.2020 از سوی ما خدمت آقای دکتر هانس هنری کلوگه ارسال گردید، شواهد نشان دادند که نگرانی ما حقیقت داشت. ما بعنوان ایرانیان سپاسگزاریم که سازمان بهداشت جهانی وضعیت ایران و همچنین سایر کشورها را با جدیت تمام دنبال می نماید و اوضاع را جدی گرفته است.

متأسفانه وضعیت ایران را نمی توان تنها با پیشگیری های علمی و پزشکی یاری رسانید زیرا که دخالت های سیاسی و خرافات در این امر وضعیتی فاجعه بار را به وجود آورده است.

رژیم ایران می خواهد همه چیز را از کانال خودش به جریان بیاورد و حتی در امور پزشکی دخالت کند. آنها برخی از مکان های مقدس را مانند جمکران هنوز هم باز گذاشته اند در حالیکه این مسئله مغایر با تصمیمات و اقدامات مقابله با وضعیت کنونی است.

مردم در ایران بسیار نگرانند و اطلاعاتی که بدست ما میرسد بیان از نا امنی و ترس می باشد. دولت و سیاستمداران ایران در سیستم مراقبتی و پدافند پزشکی دخالت نموده و اقدامات اصلاحی و رویکردهای پیشگیری درست را پیگیری نمی نمایند. عدم وجود اطلاعات درست و آمار غلط از درگذشتگان و مبتلایان بخشی از سیاست های رژیم ایران گشته است. تدابیر انتخاب شده در امر پیشگیری های پزشکی بروشنی نشان می دهند که پرسنل پزشکی ایران شدیداً تحت فشار قرار دارند و این فشارها باعث دلنگرانی پرسنل می گردد. شگفت آور است که روزانه ده ها نفر از پرسنل پزشکی زیر این فشار های مداوم و در اثر مبتلا به ویروس کرونا جان خویش را از دست می دهند. این مسئله در منافات با هدف های پرسنل پزشکی است. اجازه ندهید که سیاست های نمایشی رژیم ایران شما را فریب دهد. مشکل بزرگ ایران اکنون در میان مردم و در رابطه با پیشگیری ها و نیاز های پزشکی است. رژیم ایران اوضاع را در کنترل خویش ندارد و از واقعیت های کنونی و انسانهایی که مبتلا گشته اند فرسنگها فاصله دارد. این مسئله را می توان بطور وضوح در تعداد درگذشتگان و گسترش وحشتناک ویروس و مبتلایان دید.

از این روی و بدین وسیله از جنابعالی تقاضا داریم به این مسئله بطور فعال برخورد نمایید و از پرسنل پزشکی بیمارستان ها مستقیماً پشتیبانی کنید. زیرا کمک از طریق دولت ایران تا به حال جواب گوی کادر پزشکی در ایران نبوده است. تحویل مواد و ابزارهای پزشکی که به ایران فرستاده می شوند، میبایست کاملاً علنی و شفاف به اطلاع مردم برسند. از این روی باید سازو کارهایی یافت که بتوان توسط آن مستقیماً به مردم کمک نمود و از شیوع و گسترش بیشتر ویروس کرونا جلوگیری نمود.

ما از شما تقاضا داریم برای آزادی هزاران زندانی سیاسی که در حال حاضر جانشان در معرض خطر قرار گرفته و تهدید به مرگ می باشند، حرکت و عمل نمایید. این وظیفه انسانی و بشردوستانه جامعه جهانی است که در کنار مردم ایران قرار گیرد. ما همچنین خواهان این هستیم که کادر پزشکی و تدارکات در امور خدمات بهداشتی که در خط مستقیم جبهه علیه این ویروس مرگبار قرار گرفته اند، از سوی سازمان جهانی بهداشت پشتیبانی شود.

با احترام فراوان

از سوی فوروم دمکراتیک شهر ماینس

بهروز اسدی

i.A. Behrouz Asadi

Demokratische Forum der Iraner

C/O Initiativausschuss für Migrationspolitik in RLP

Albert-Schweitzer-Str 113-115 in 55128 Mainz

برگردان بفارسی ناهید جعفرپور

ایران باید برای حفاظت از زندانیان در مقابل ویروس کووید-19 اقدام کند

ایران باید اقدامات بیشتری کرده و برای حفاظت از
زندانیان در مقابل ویروس کووید ۱۹ شفافتر عمل
نماید

با افزایش تصاعدی شمار افراد مبتلا به ویروس کرونا (کووید ۱۹) در سراسر ایران، و در میان پنهان‌کاری‌های حکومتی، زندانیانی که در شرایطی خطرناک در زندان‌ها، بازداشتگاه‌ها، و اردوگاه‌های مختلف در کل کشور به سر می‌برند، در معرض خطرات بسیار جدی هستند. در تاریخ ۸ اسفند ماه ۱۳۹۷، بنیاد عبدالرحمن برومند برای حقوق بشر در ایران (بنیاد برومند)، نگرانی خود را در خصوص شلوغی بیش از حد زندان‌ها و فقدان تدابیر لازم جهت حفاظت از سلامتی زندانیان، ابراز داشت. (نگاه کنید به خبرنامه). ما از اقداماتی که از آن تاریخ تا به امروز توسط دستگاه قضایی و سازمان زندان‌ها جهت جلوگیری از شیوع این ویروس به عمل آمده استقبال می‌کنیم، اگرچه به لحاظ فقدان شفافیت، مشکل بتوان گستره و میزان تاثیرگذاری آن را ارزیابی کرد. بنیاد برومند نگرانی خود را نسبت به گزارش‌هایی که از شیوع بیماری در چند زندان حکایت دارد و مقدمه‌ای است بر یک بحران سلامتی برای زندانیان و کارکنان زندان‌ها، ابراز می‌دارد.

از تناقضاتی که حتی بین آمارهای رسمی وجود دارد می‌شود فهمید که گستره و حجم واقعی بحران هنوز ناشناخته است. تا ۱۵ اسفند ماه، آمار رسمی وزارت بهداشت حاکی از ۳۵۱۳ مورد ابتلا و ۱۰۸ مورد مرگ در سراسر کشور است. [۱] اما در پایان روز ۱۴ اسفند، آمار گردآوری شده توسط دانشگاه‌های علوم پزشکی ایران نشان می‌دهد که دست کم ۱۲۶ تن درگذشته‌اند، بدون احتساب استان‌های تهران و گیلان که به نظر می‌رسد بیش از دیگر نقاط به ویروس کرونا گرفتار شده‌اند. [۲] اظهارات متناقض و دائماً متغیر مقامات نیز این شبهه را ایجاد می‌کند که اقدامات حکومت، در جهت اولویت بخشی به ضرورت‌های بهداشت عمومی نیست. در یک مصاحبه تلویزیونی در تاریخ ۵ اسفند ماه، مینو محرز، عضو کمیته ملی بیماری‌های عفونی وزارت بهداشت، اظهار داشت که شهرستان قم (مرکز مهم مذهبی و کانون اولیه بیماری) باید قرنطینه شود، اما چند روز بعد اعلام کرد که قرنطینه راه حل نیست چرا که به اقتصاد محلی لطمه زده و باعث میلیاردها تومان خسارت می‌گردد. [۳]

مقامات، تدابیری چند جهت بهبود وضعیت ظرفیت زندان‌ها اتخاذ کرده‌اند. در تاریخ ۸ اسفند ماه، رئیس قوه قضاییه ایران بخشنامه‌ای صادر کرد که به موجب آن برخی زندانیان، از جمله زندانیانی که به حبس محکوم شده و واجد شرایط مرخصی هستند، و نیز زندانیانی که به لحاظ عدم پرداخت دیون و دیه و دیگر جرائم مالی به حبس محکوم شده‌اند، می‌توانند تا ۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۹۹ به مرخصی بروند. برخی از زندانیان واجد شرایط رفتن به مرخصی نیستند، به عنوان مثال، محکومین جرائم سرقت‌های مسلحانه، سارقین دارای محکومیت بیش از پنج سال و محکومین به سرقت دارای بیش از یک فقره محکومیت مشابه، متهمین به جاسوسی، مجرمینی که به اتهام اقدام علیه امنیت ملی به حبس بیش از پنج سال محکوم شده‌اند، و محکومین به اعدام. [۴] در تاریخ ۱۰ اسفند ماه، بخشنامه دیگری صادر شد که دیگر اقدامات ضروری جهت پیشگیری از شیوع ویروس به زندان‌ها تا پایان فروردین ماه در آن قید شده بود، از جمله اجتناب از صدور قرارهای تامین منجر به بازداشت و خودداری از معرفی افرادی که آراء محکومیتشان قطعیت یافته و با قرار تامین آزاد هستند، «بجز در موارد ضروری». [۵] واژه «ضروری» در این بخشنامه تعریف نشده است. در یک نشست خبری در تاریخ ۱۳ اسفند ماه، غلامحسین اسماعیلی، سخنگوی قوه قضاییه، اعلام کرد ۵۴۰۰۰ زندانی به مرخصی رفته‌اند و ورودی زندان‌ها ۳۵ درصد کاهش داشته است. [۶]

اگر چه منابع مطلع به بنیاد برومند گفته‌اند که تعداد زیادی زندانی در زندان‌های ارومیه و شیراز آزاد شده‌اند، با توجه به رویه حاکم بر دستگاه قضایی مبنی بر عدم شفافیت و عدم ارائه دسترسی به آمار و زندان‌ها، به سختی می‌توان ادعای مقامات قضایی مبنی بر آزادی هزاران زندانی را راستی آزمایی کرد. بنیاد برومند کماکان نگرانی جدی خود را نسبت به وضعیت زندانیان و شرایط غیربهداشتی زندان‌ها که سلامتی آنان را به خطر می‌اندازد، ابراز می‌دارد.

باید صبر کرد و دید کدامیک از بازداشت‌ها و دستگیری‌ها توسط قوه قضاییه «ضروری» تشخیص داده می‌شود. به عنوان مثال، تنها در سه روز نخست ماه مارس (۱۱، ۱۲، و ۱۳ اسفند ماه) نیروی انتظامی استان قم ۲۸۰ معتاد را دستگیر و به زندان و اردوگاه‌های ذی‌ربط اعزام کرد، یعنی درست در مقطعی که ویروس کرونا در این استان بیداد می‌کرد. [۷]

افرادی که آزادی آنها تهدیدی برای جامعه محسوب نمی‌شود باید به مرخصی بروند. منابع بنیاد برومند حکایت از آن دارند که بسیاری از زندانیان واجد شرایط استفاده از مرخصی، کماکان در بازداشت هستند. مروان کرکوک، زندانی سیاسی کرد، که تنها یک ماه از محکومیت هفت سال و نیمه‌اش باقی مانده، همچنان در زندان رجایی شهر در حبس به سر می‌برد. [۸] طبق گزارشات واصله، یک گروه بیست نفره زندانی که در ارتباط به اعتراضات آبان ماه دستگیر شده و سه تن از آنان حکم اعدام گرفته‌اند، پس از آن که آزمایش کرونا یکی از آنها مثبت اعلام شد، به یکی از بازداشتگاه‌های تهران بزرگ منتقل شدند. [۹] مادر یکی از زندانیان محبوس در زندان قزل حصار کرج که به اتهام ارتکاب جرائم مواد مخدر در حبس به سر می‌برد، به بنیاد برومند گفت از پسرش خواسته شده در ازای هر یک سال باقی مانده از حبسش، صد میلیون تومان وثیقه بسپارد تا بتواند به مرخصی برود، رقمی که از عهده این خانواده خارج است. [۱۰]

همان گونه که دفتر منطقه‌ای سازمان بهداشت جهانی در شرق مدیترانه خاطر نشان ساخته، علیرغم برخی پیشرفت‌های مثبت در مبارزه ایران با بحران ویروس کرونا، «هنوز کارهای زیادی باید انجام شود، به خصوص در زمینه گردآوری [و] تحلیل آمار». [۱۱]

وقتی ایران با چنین بحرانی مواجه است، مقامات این کشور باید تذکرات متخصصان علم پزشکی را جدی بگیرند، در خصوص تدابیری که به منظور حفاظت از سلامتی زندانیان اتخاذ شده شفاف عمل کنند، و مجدداً به معضل شلوغی بیش از حد زندان‌ها و عدم رعایت بهداشت عمومی در این مکان‌ها بپردازند.

یادداشت ها :

IRNA, March 4, 2020 [۱]

(<https://www.irna.ir/photo/83693429/>)

[۲] IRNA, March 4, 2020 (<https://www.irna.ir/news/83702253>)

[[۳] ویدیو موجود در کانال تلگرامی "Physicians News Channel"

مورخ ۹ اسفند ماه ۱۳۹۸. (<https://t.me/irmed/15173>))

[[۴] دیگر زندانیانی که واجد شرایط نیستند عبارتند از مرتکبین آدمربایی در صورت عدم گذشت شاکی؛ مرتکبین اسیدپاشی؛ مجرمینی که

به اتهام قاچاق، خرید و فروش بیش از دو قبضه اسلحه محکوم

شده‌اند؛ محکومین جرایم حدی؛ و محکومین کلاهبرداری کثیرالشاکي.

(<https://www.iranrights.org/fa/library/document/3712>)

[۵] <https://www.iranrights.org/fa/library/document/3713>

[۶] ISNA, March 3, 2020

(<https://www.isna.ir/news/98121310173/>)

[۷] ISNA, March 4, 2020

(<https://www.isna.ir/news/96041407477>)

[[۸] مصاحبه بنیاد برومند با فردی مطلع از پرونده کرکوکي، ۱۴

اسفند ماه ۱۳۹۸.

HRANA, March 2, 2020 [۹]

(<https://www.hra-news.org/?p=234000>)

[[۱۰] مصاحبه بنیاد برومند، ۱۳ اسفند ماه ۱۳۹۸.

[۱۱] حساب تویتر دفتر منطقه‌ای سازمان بهداشت جهانی در شرق

مدیترانه ، ۱۵ اسفند ماه ۱۳۹۸ ،

. (<https://twitter.com/WHOEMRO/status/1235665316077875200>)

زندان یزد. این عکس متعلق به [میکروفون نیوز](#)

**ایران باید برای محافظت از زندانیان در برابر
ویروس مرگبار کرونا
اقدام فوری کند**

یادداشتها:

[۱] بهانیه دفتر روابط عمومی وزارت بهداشت

<https://www.irna.ir/news/83691964>

[۲] این تحقیق که تعداد موارد موجود در ایران را ۱۸۰۰۰ نفر تخمین میزند مورد داوری تخصصی قرار نگرفته و توسط medRxiv (موسسه ناشر آزمایشگاه Cold Spring Harbor (CSHL) موسسه تحقیقاتی و آموزشی غیرانتفاعی دانشگاه ییل) و BMJ (موسسه انگلیسی تهیهکننده مقالات و اطلاعات پزشکی و بهداشتی) منتشر شده است.

[۳] نیویورک تایمز، ۲ اسفند ۱۳۹۸

<https://www.nytimes.com/2020/02/21/world/asia/china-coronavirus-iran.html>

[۴]

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/2988>

[۵] گزارش گزارشگر ویژه حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، نسخه اولیه/ نسخه اولیه/ ۱۵ اسفند ۱۳۹۶

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/3354>

[۶] گزارش گزارشگر ویژه حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، نسخه اولیه/ نسخه اولیه/ ۳۰ دی ۱۳۹۸

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/3708>

[۷] گزارش گزارشگر ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، نسخه اولیه/ نسخه اولیه/ ۳۰ دی ۱۳۹۸ : بندهای ۶۰-۶۱

(۸) نگاه کنید به فیلم «محبت‌های یک زندانی مصرف‌کننده مواد مخدر»

<https://www.youtube.com/watch?v=d812XUJu0rk>

[۹] [در اکتبر سال ۲۰۱۸، علی بختیار، نماینده مجلس، اظهار داشت که جمعیت زندان‌ها تنها در چهار ماه گذشته دو برابر شده است، در حالی که معاون دیگری اظهار داشت که تعداد زندانیان کشور چهار برابر ظرفیت زندان‌هاست. بهمن طاهرخانی، عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس، اظهار داشت که ازدحام جمعیت در زندان‌ها منجر به عدم نظارت کافی شده و به افزایش درگیری‌ها و شیوع مواد مخدر در زندان‌ها انجامیده است.

[۱۰] خبرگزاری مهر، ۱۴ مرداد ۱۳۹۸

<https://www.mehrnews.com/news/4685750>

[۱۱] خبرگزاری دانشجویان ایران - ایسنا، ۲۱ آبان ۱۳۹۸

<https://www.isna.ir/news/98082113382>

[۱۲] مصاحبه بنیاد برومند، ۵ آذر ۱۳۹۸. همچنین گزارش سازمان عفو بین‌الملل، ۲۵ آذر ۱۳۹۸

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/12/iran-thousands-arbitrarily-detained-and-at-risk-of-torture-in-chilling-post-protest-crackdown/>

[۱۳] بنیاد برومند گزارش‌هایی در مورد ۶۲۲۵ بازداشتی در رابطه با فعالیت اعتراضی در آبان ۱۳۹۸، که آخرین بار در تاریخ ۴ بهمن ۱۳۹۸ به روز شده، جمع‌آوری کرده است. گزارش‌ها در خصوص ۳۱۴۸ مورد از این بازداشت‌ها از منابع رسمی و نیمه‌رسمی گرفته شده؛ و بنیاد برومند توانسته درباره ۳۳۰ فرد بازداشتی از جمله ۳۹ زن از منابع غیررسمی نام و جزئیات بیشتری جمع‌آوری کند. طبق این گزارش‌ها، ۱۰۱۸ فرد زیر سن قانونی در بین دستگیرشدگان وجود دارند. بیشتر این دستگیری‌ها در ماه‌های آبان و آذر صورت گرفته است، هرچند از آن زمان تاکنون دستگیری‌ها ادامه داشته است. تعیین وثیقه بالا در پرونده‌های این معتزضان دستگیر شده، که پرداختش اغلب فراتر از توانایی خانواده‌هاست، مانع برای آزادی آنهاست؛ به گفته یکی از منابع بنیاد برومند بازداشت‌شدگان در زندان مرکزی سندانج با وثیقه متوسط ۲۰۰ میلیون تومان آزاد شده‌اند (حدود ۱۳۰۰۰ دلار). در مواردی وکلا به بنیاد برومند اطلاع دادند که در شریاز برای افراد زیر سن قانونی که در جریان این اعتراضات دستگیر شده‌اند وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی (حدود ۳۲۰۰۰ دلار) تعیین شده است. [۱۴] در تاریخ ۲۸ مهر ۱۳۹۸، مدیرعامل ستاد دیده کشور خبر از آزادی ۳۳۱۸ نفر از چنین زندانیانی و به لطف کمک‌های خیریه و وجوه دولتی در نیمه اول سال ۱۳۹۸ داد. به گفته وی، شمار زندانیان آزاد شده با کمک خبرین در سال گذشته ۱۰ هزار نفر بوده است. طبق قانون ایران، افراد می‌توانند به دلیل عدم پرداخت مهریه، دیه فوتی و یا جرحی بدون اینکه به طور عمدی مرتکب عمل مجرمانه شوند، زندانی شوند.

<https://www.hamshahriionline.ir/news/472493>

[۱۵] به بند ۶۰ گزارش گزارشگر ویژه حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران مورخ ۸ بهمن ۱۳۹۸ مراجعه کنید. همچنین به گزارش گزارشگر ویژه در مورد حق بهره‌مندی از عالیترین استاندارد قابل حصول سلامتی، بند ۲۶ (۲۹ مرداد ۱۳۸۹)

[۱۶] «شلوغی زندان به مشکلاتی از قبیل: اسکان پرازدحام و غیر بهداشتی، عدم حفظ حریم شخصی بطور مداوم (حتی هنگام انجام کارهای ساده مانند استفاده از سرویس بهداشتی)، کاهش فعالیت خارج از سلول [؛] کاهش کیفیت خدمات مراقبت‌های بهداشتی، افزایش تنش و... . خشونت بین زندانیان و بین زندانیان و کارمندان مرانجامد. به گزارش سازمان بین‌المللی اصلاحات کیفری در خصوص نگرانی نهادهای حقوق بشری از شلوغی زندان‌ها و دستورالعمل‌های مربوطه مراجعه کنید:

<https://www.penalreform.org/blog/growing-concern-for-prison-overcrowding-among-human-rights>

[۱۷]

<https://www.penalreform.org/resource/standard-minimum-rules-treatment-prisoners-smr/>

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/911/standard-minimum-rules-for-the-treatment-of-prisoners>

[۱۸] ایران وایر، ۶ اسفند ۱۳۹۸.

<https://iranwire.com/fa/features/6741>

یکی از زندانیان کرج از نقل و انتقالات ناگهانی و بدون توضیح خبر میدهد، در حالی که یک کارمند سابق زندان گزارش میدهد که بند زندانیان سیاسی، که در مجاورت مرکز پزشکی است، تخلیه شده است، و احتمالاً قرار است به عنوان قرنطینه مورد استفاده قرار گیرد. نوشه آشوری، همسر زندانی دولتی ایرانی-انگلیسی، گزارش داد که همسرش به وی گفته در بند ۴ زندان اوین که وی در آنجا نگهداری می‌شود ویروس کرونا وجود دارد. همچنین ایران وایر گزارش‌هایی دریافت کرده مبنی بر اینکه یک زندانی ۵۴ ساله به نام مصطفی اشکیوس در اثر ابتلا به کرونا در زندان فشافویه درگذشته است

[۱۹] هرانا ۶ اسفند ۱۳۹۸

<https://www.hra-news.org/2020/hra-news/a-23972/>

[۲۰] [[۲۰] ایلنا ۷ اسفند ۱۳۹۸

<https://cutt.ly/zr8vQov>

[۲۱] کانال تلگرامی وحیدآلین

[۲۲]

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/3708>

[۲۳] نزدیک به ۲۰۰ عمل حکم اعدام دارد

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/3591>

https://www.amnestyusa.org/files/flawed_reforms_-_irans_new_code_of_criminal_procedure.pdf

<https://www.hrw.org/report/2012/08/28/codifying-repression/assessment-irans-new-penal-code>

[۲۴]

<https://www.isna.ir/news/9702211444>

[۲۵] هشت نفر از امضاکنندگان نامه‌ای سرگشاده خواستار استعفا آیت‌الله خامنه‌ای به جرم «ایجاد یک گروه غیرقانونی و تبلیغات علیه دولت» از ۶ تا ۲۴ سال به حبس محکوم شدند. آنها همچنان در انتظار مجازات خود به اتهام «توهین به مقام معظم رهبری و بنیانگذار جمهوری اسلامی» هستند. خسرو صادقی بروجنی، جامعه شناس، به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت ملی»، «تبلیغات علیه دولت» و «توهین به بنیانگذار جمهوری اسلامی» به ۸ سال زندان محکوم شد. آقای بروجنی چندین مقاله در مورد اقتصاد سیاسی ایران نوشته است، گیتا هور که در اعتراضات نوامبر ۲۰۱۹ شرکت داشت به جرم «تجمع و تبانی علیه امنیت ملی» و «تبلیغ علیه دولت» به شش سال زندان محکوم شد.

[۲۶] نرگس محمدی به اتهام «جمع و تبانی علیه امنیت ملی» و «تبلیغ علیه دولت» برای فعالیت‌هایش به نمایندگی از لگام، یک سازمان مردمی خواستار لغو مجازات اعدام، به ۱۶ سال زندان محکوم شد.

[۲۷] بطور مثال پرونده اسماعیل بخشیان و سپیده قلبان را بخوانید:

<https://www.iranrights.org/fa/library/document/3568>

[۲۸]

<https://iranwire.com/fa/features/6720>

[۲۹] خبرگزاری فرانسه، ۷ اسفند ۱۳۹۸

<https://news.yahoo.com/cyberpolice-virus-hit-iran-arrest-24-over-covid-142622257.html>

حسن نوروزی، رئیس کمیته امور حقوقی و قضایی مجلس، هشدار داده هرکس «انتشار اخبار دروغین» در مورد ویروس کرونا بپردازد، می‌تواند یک تا سه سال زندان برود یا شلاق بخورد.

<https://www.borna.news/fa/tiny/news-969947>

[۳۰] صفحه تویتتر نماینده مجلس محمود صادقی، ۶ اسفند ۱۳۹۸

https://twitter.com/mah_sadeghi/status/1232290661174587392